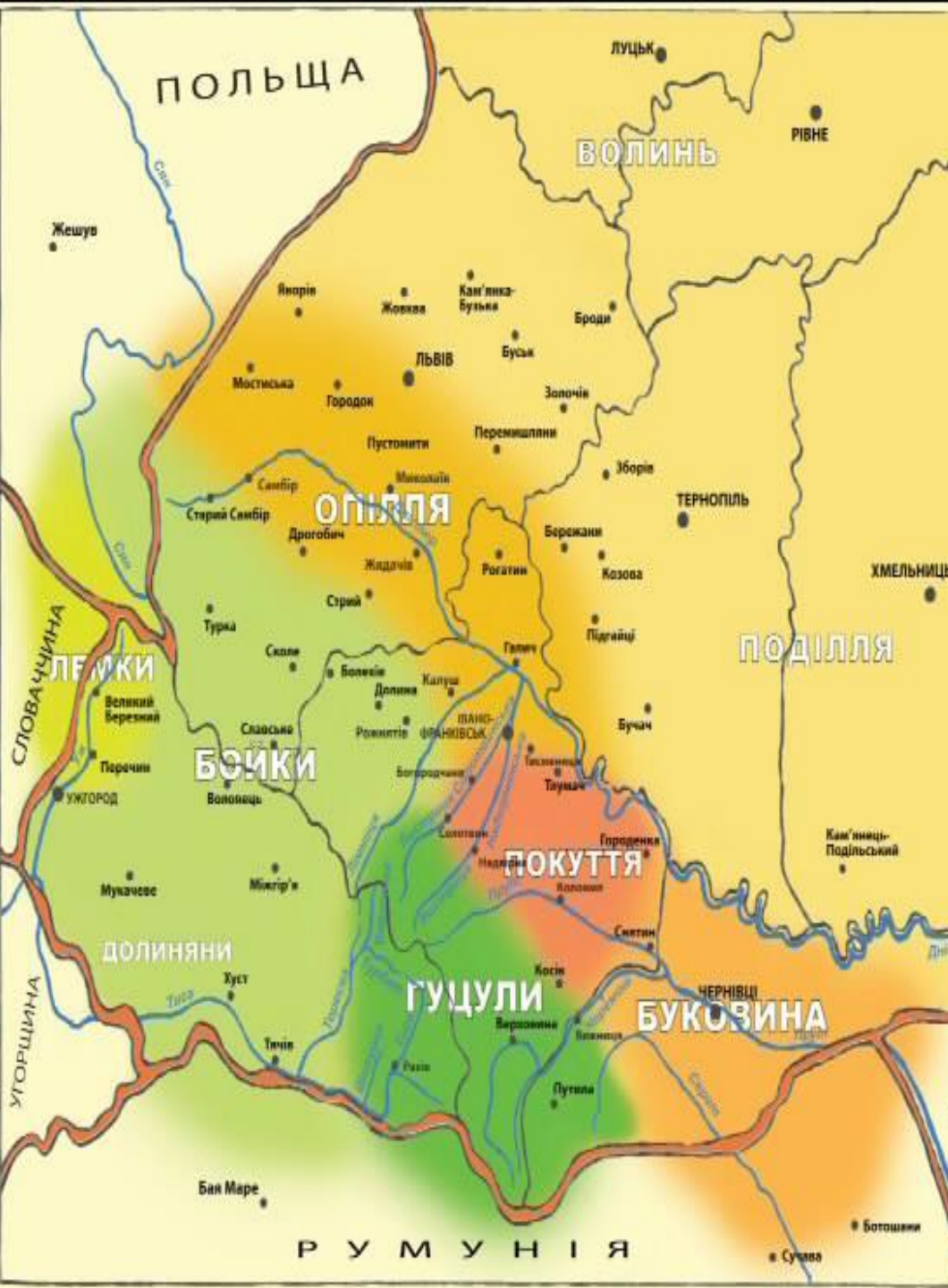

МИХАЙЛО КОЦЮБИНСЬКИЙ

ТІНІ
ЗАБУТИХ
ПРЕДКІВ

Гуцульщині "Тінями забутих
предків"
М.Коцюбинський поставив
в українському письменстві пам'
ятник
Антон Крушельницький

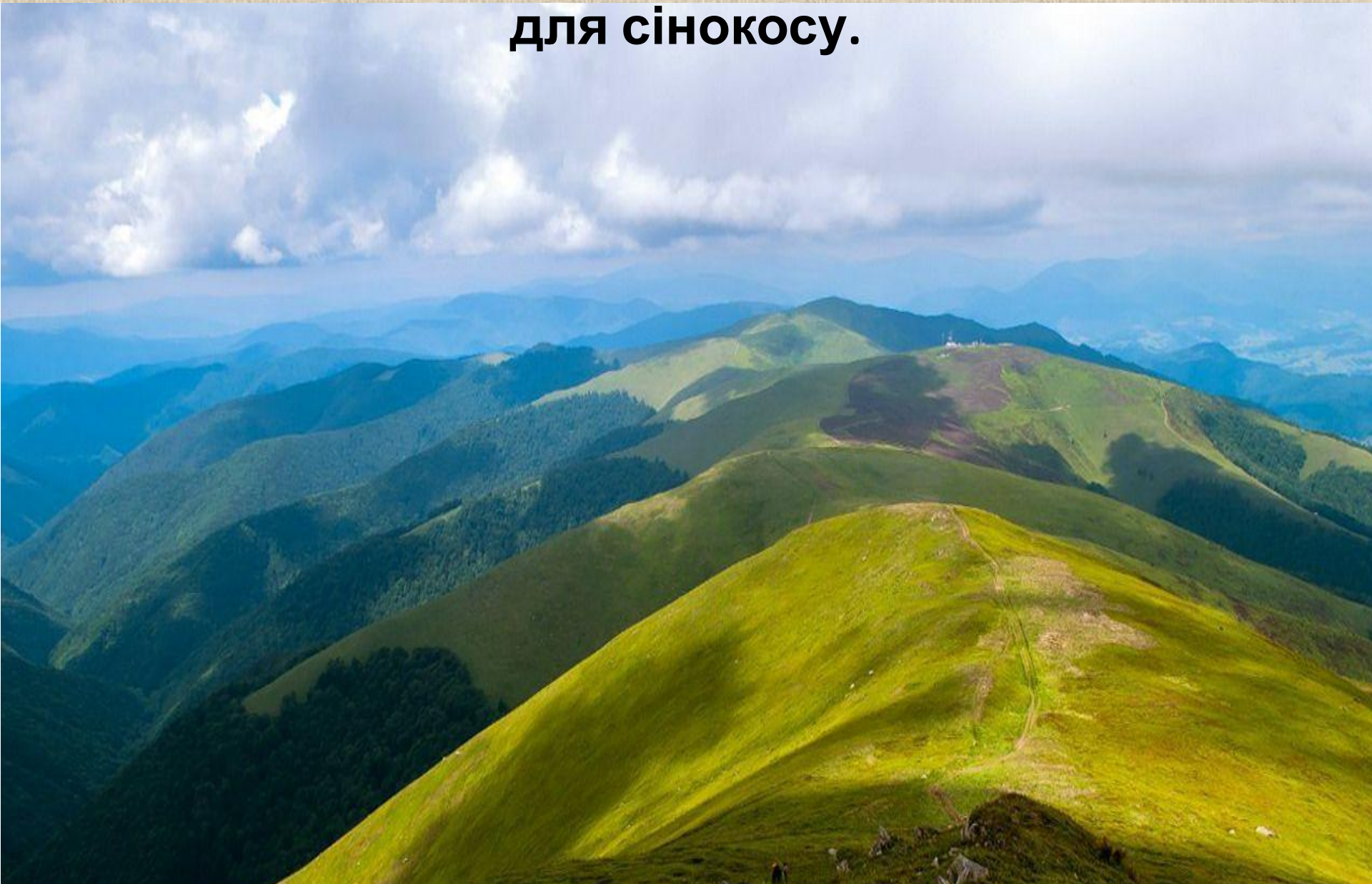
Гуцули – етнографічна група українців, нащадки найстародавнього племені уличів, що живуть у Карпатах (Івано-Франківська, Чернівецька і

Чудо Карпат – смереки

**Полонина – безліса ділянка верхнього поясу
Карпат, що використовується як пасовисько та
для сінокоосу.**

Виготовлення бринзи

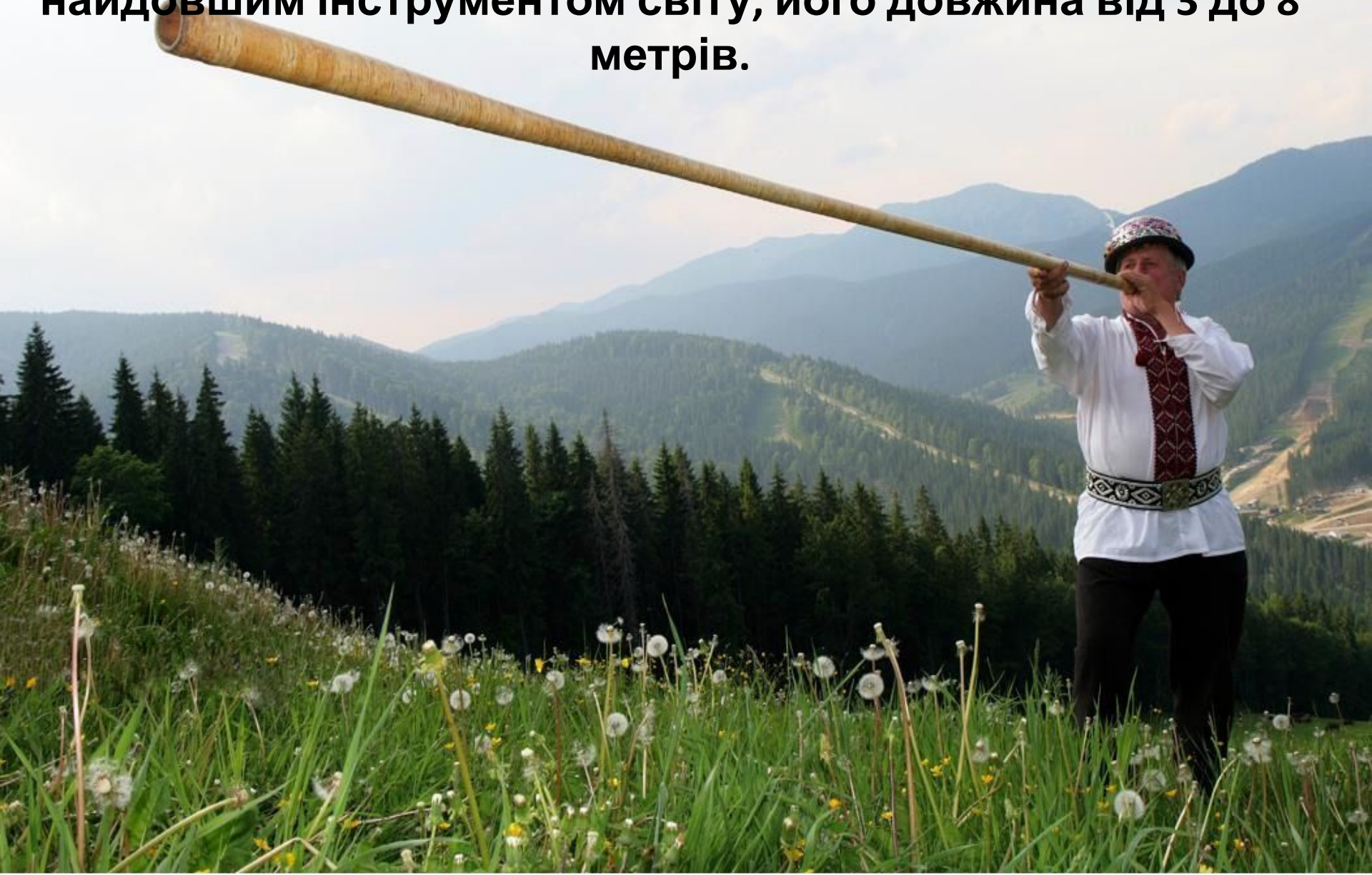

Річка Черемош – священна вода Карпат

Трембіта — унікальний український інструмент, який потрапив до Книги рекордів Гіннеса. Трембіта є найдовшим інструментом світу, його довжина від 3 до 8 метрів.

**Споконвіку трембіта була єдиним засобом зв'язку чабанів із селом.
Так попереджали про небезпеку, сповіщали про народження дитини,
припрошували людей на весілля, плакали, коли проводжали людину в
останню путь.**

Флояра – різновид флейти, має довжину 30 – 80

см

Дримба - щипковий інструмент, який використовується в гуцульському музичному побуті.

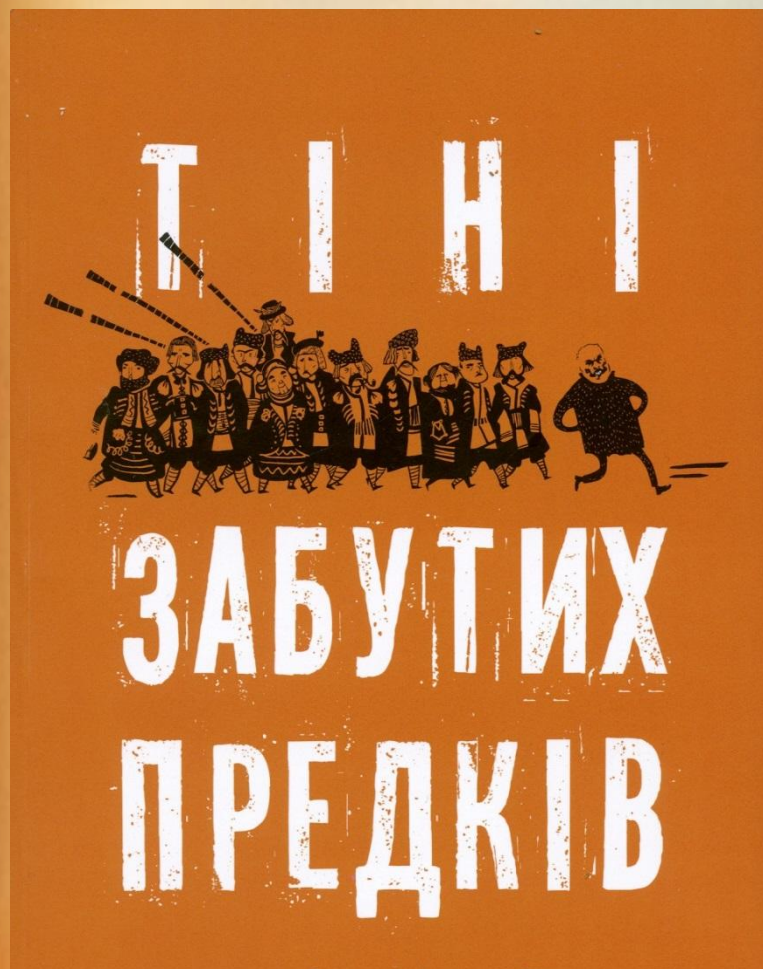
Невеличка металева підківка
зі сталевим язичком.
Посередині притискається до
рота.

Система повісті Михайла

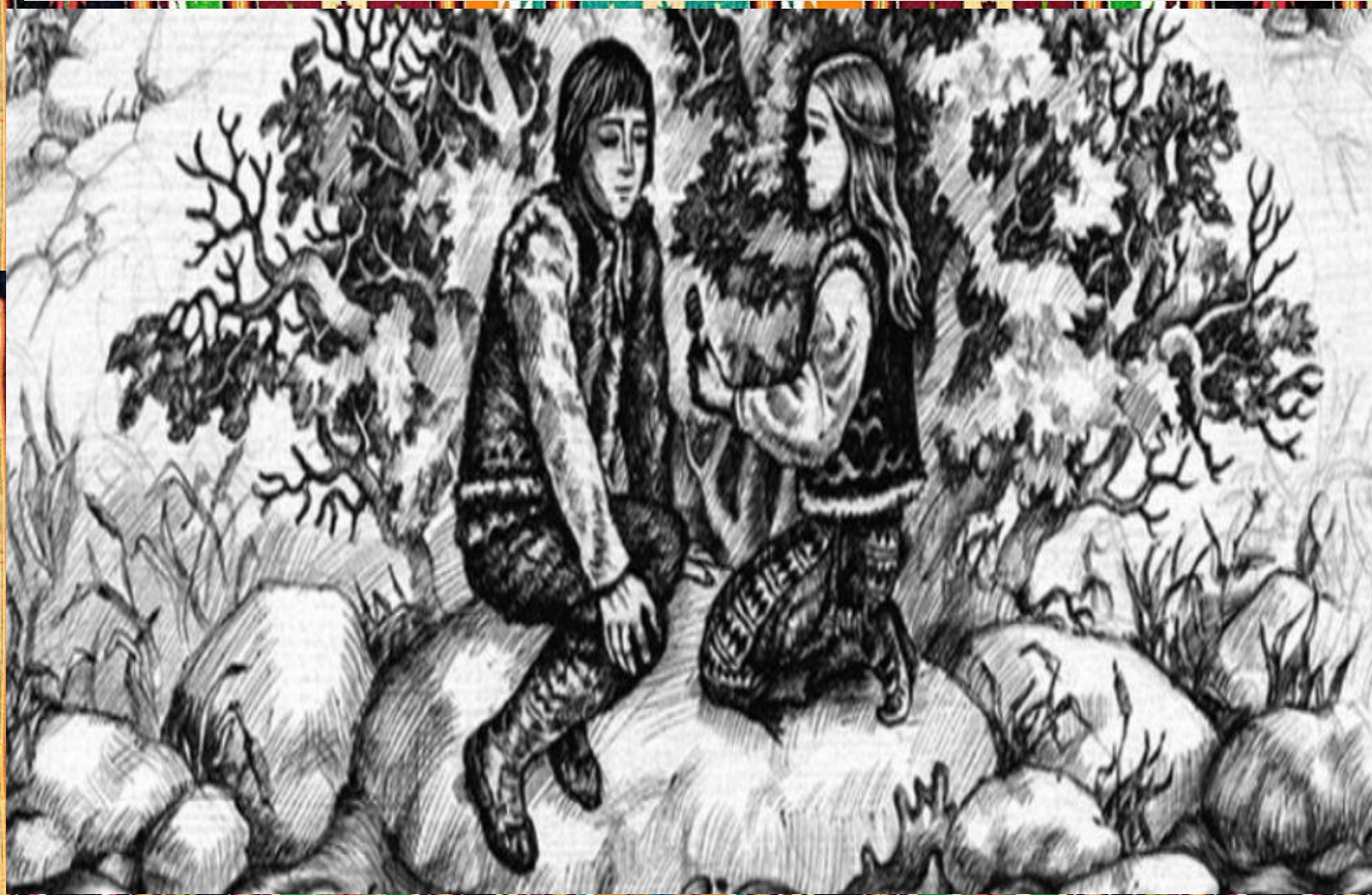
образів Коцюбинського

Гуцульські Ромео і Джульєтта

Знайомство Івана й Марічки

«... А ти нащо коло воза стояла? Вона подумала трохи, не знаючи, що одповісти, і почала шукати щось за пазухою. Витягла, врешті, довгий цукерок. — Ади! Половину вкусила, а другу поважним, повним довір'я рухом подала

Іван Палійчук

«Іван все плакав, кричав по ночах, погано ріс ... Не раз вона з ляком думала навіть, що то не од неї дитина. Не

"сокотилася" баба при злогах, не обкурила десь хати, не засвітила

свічки - і хитра бісиця встигла обміняти її

дитину на своє бісеня»,

тому мати називала

його «ОБМІННИКОМ»

«Іван був дев'ятнадцятою дитиною в гуцульській родині Палійчуків»

Марічка Гутенюк

***«Марічка обзивалась
на гру флюяри,
як самичка до дикого
голуба, —
співанками. Вона їх***

Палагна

**«була з багацького роду,
фудульна, здорова дівка, з
грубим голосом й
воластою шиєю. Правда,
вона любила пишне
лудіння, і немало десь піде
грошей на шовкові хустки
та дорогі згарди, але то
байка!»**

Мольфар Юра

У культурі гуцулів так називають наділену надприродними здібностями людину. Як вважають місцеві жителі, мольфари бувають добрі або злі. Для лікування людей та керування силами природи (наприклад, хмарами) мольфари використовують замовляння, спеціальні пристрої та трави

*«Він був як бог,
знаючий і сильний,
той градівник і
мольфар. У своїх
дужих руках
тримав сили
небесні й земні,
смерть і життя,
здоров'я
маржинки й
людини».*

«Став проти хмари, одна нога наперед, і склав руки на грудях. Закинув назад бліде обличчя і вперся похмурим оком у хмару. Тоді Юра підняв до хмари ціпок, що тримав у руці, і крикнув у синій клекіт: «Стій! Я тебе не пускаю!..» Юра закликав її йти «у безвісті, у провалля», але не на сіножаті, бо пропаде худоба. Нарешті хмара скорилася».

Відьма баба Хима

Слово відьма спочатку вживалося в значенні «та, що все знає, відає», звідки розвинулося подальше «ворожка», а пізніше — «зла, сварлива жінка».

«Чого вона тільки не виробляла, ота родима відьма! Перекидалась у полотно, що біліло смерком попід лісом, повзла вужем або котилась горбами прозорим клубком. Співала, нарешті, місяць, щоб було темно, як йде до чужої худоби. Не один присягався, що бачив, як вона терницю доїть: заб'є у неї чотири кілки, неначе дійки,— і надоїть повну дійницю».

За давніми віруваннями гуцулів, **ЩЕЗНИК** — це чорт, що раптово з'являється, раптово зникає.

Щезник

«На камені, верхи, сидів «той», щезник, скривив гостру борідку, нагнув різки і, заплющивши очі, дув у флюяру».

Чугайстр

«Він був безпиріжжі. М'яке волосся покривало все його тіло, оточало круглі і добрі очі, заклинилось на бороді і звисало на грудях.

Се був веселий чугайстрир, добрий лісовий дух, що боронить людей од нявок. Він був смертю для них: зловить і роздере».

Образ Чугайстра (Чугайстрина, діда, лісового чоловіка, гая, ночника) не відомий іншим слов'янам. Його знають тільки в українських Карпатах.

Чугайстир виступає у досить невизначеному окресленні: іноді як високий чоловік, одягнутий у біле, іноді як покритий довгим волоссям. Поведінкою нагадує лісовика. За повір'ями, колись він був звичайною людиною, але його заклили чаклуни. У лісі він ловить нявок і поїдає їх. Проте до людей чугайстир ставиться доброзичливо. Поспілкувавшись із ними при зустрічі,

Танець Івана з

Нявк

а

Нявка – казкова лісова істота в образі гарної оголеної дівчини з довгим розпущеним волоссям;

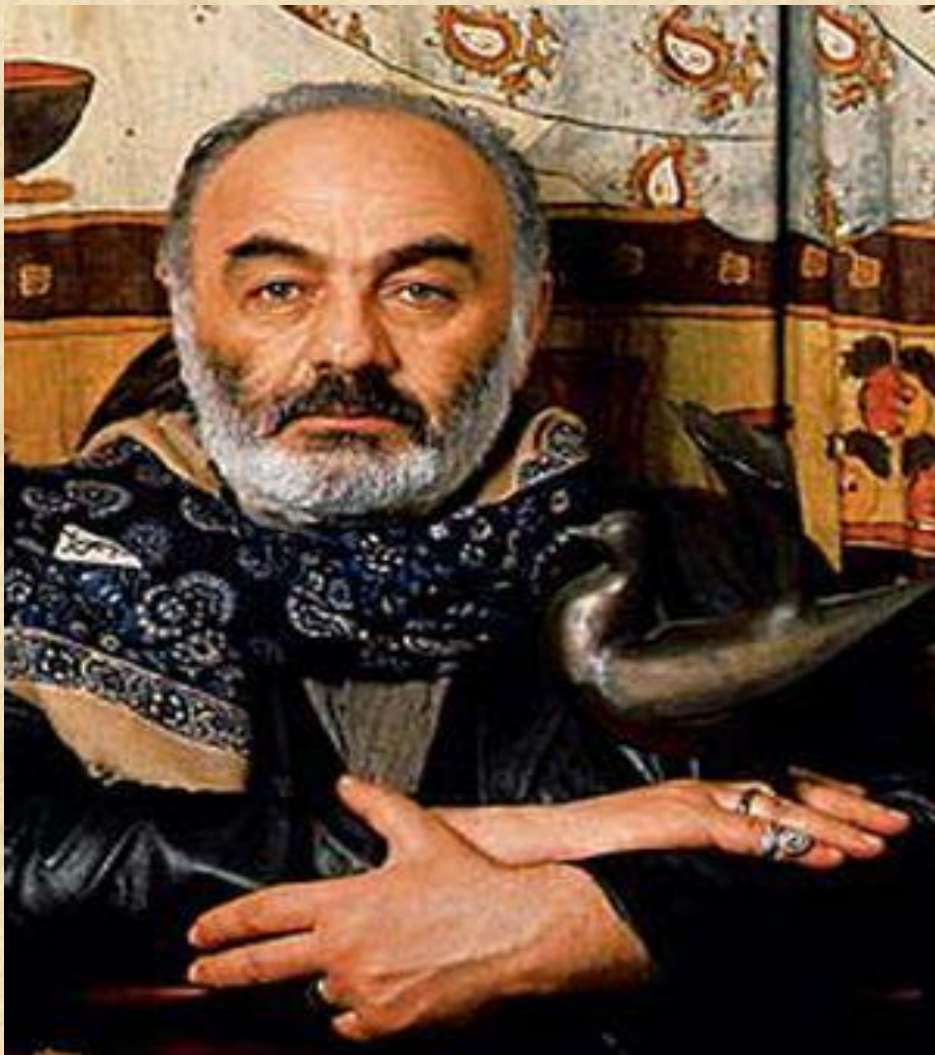

*«Іван бачив перед собою
Марічку, але йому дивно, бо
він разом з тим знає, що то
не Марічка, а нявка.*

*Йшов поруч із нею й боявся
пустити Марічку вперед,
щоб не побачить криваву
діру ззаду у неї, де видно
серце, утробу і все, як се у
нявки буває».*

Мавки символізують душі дітей, які народилися мертвими чи померли нехрещеними. Вони часто постають у вигляді молодих привабливих дівчат, які танцями і співом заманюють хлопців у ліс, де залоскочують їх до смерті або стинають їм голови.

У 1964 році режисер Сергій Параджанов та оператор однойменний фільм.

Сергій Параджанов
(Саркіс Параджанян)
(1924 – 1990)

**Юрій
Ілленко**
(1936 – 2010)

художній фільм

ТІНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ

ЗА МОТИВАМИ
М. КОЦЮБИНСЬКОГО
СЦЕНАРИЙ С. ПАРАДЖА
НОВА, І. ЧЕНДЕЯ
РЕЖИСЕР С. ПАРАДЖАНОВ
ОПЕРАТОР Ю. ІЛЬЕНКО
У ГОЛОВНИХ РОЛЯХ:
І. МИКОЛАЙЧУК
С. БАГАШВІЛІ
Т. РЕСТАЄВА
Л. КАДОЧНИКОВА
ВИРОБНИЦТВО КИЇВСЬКОЇ
СТУДІЇ ХУДОЖНІХ ФІЛЬМІВ
ім. О. П. ДОВЖЕНКА

Фільм "Тіні забутих предків" отримав 39 міжнародних нагород, 28 призів на кінофестивалях (із них – 24 Гран-прі) у 21 країні й увійшов до Книги рекордів Гіннеса.

A close-up portrait of actor Ivan Mykolaychuk. He is wearing a dark, wide-brimmed hat and a dark, textured jacket. He has a slight smile and is looking upwards and to the right. The background is a plain, light-colored wall.

Іван
Миколайчук

У ФІЛЬМІ

**ТІНІ ЗАБУТИХ
ПРЕДКІВ**